

Megjelenik minden vasárnap.

II. évfolyam 2. szám.

Ára 4 fillér.

1914. január hó 11.

1913. — múltán.

Azt hisszük egyezik velünk
Nyájas olvasónk véleménye:
Hogy ennél rondább egy esztendőt
Nem szült még az Időnek méhe.

Multunkban sajnos nincs öröm
És jövőnkben nincs remény szála.
Szegény anyánk ha tudta volna,
Nem szül bennünket bizonyára.

Most hogy a mérleget állítjuk,
Fejünkbe jár a régi stanza
S ajtónkra krétával felírjuk:
Lasciate ogni speranza!

És vigaszul a vészes évből
Csak az marad meg reménységnek:
Hogy végül épp így fogjuk szidni
Ezerkilencszáztizennégyet.

HÓ.

Hivatalból dicsérem most
A zimankós hideg telet:
A szerkesztő ur rámparancsolt,
Hogy örvendezzek módfelett,
Hogy a tájék ujesztendőre
Mint tetszik látni: hólepett.

Azért örvendek. S mert azt mondják
A térszakértők lényegesnek:
Dicsérem a vén Télapót,
Mert fehér hószakállt eresztett
Bár vén ruék közt a szakáll
Ugy divatos ma, hogyha festett.

Azért örvendek. Havas világ
A kályha mellől kellemes,
Feledjük, hogy e gyönyörért
Számlával kint vár a szenes.
Mert rég megmondta Seneca,
Azé a világ, ki szemes.

Azért örvendek. Gyönyörű
A sikos jég a járda hosszán.
S gyönyörű, ha nem én vágódom,
De más vágódik csak én hozzám
S az is örülhet, kit kocsi
Helyett elűt egy autó-szán.

Azért örvendek. Gyönyörű
A hó alatt s a hó felett
De azért hogyha úgy lehetne,
Mint ahogy sajnos, nem lehet —
Biz Isten az első vonattal
Itthagynék havat és hetet
S szerkesztő ur most Kairóból
Várhatná ezt a levelet! (ón.)

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szöveteit.
Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesíttetnek!

Fiam ne légy tanár, Ne légy fiam számár . . .

mondja, vagyis inkább mondta a közismert kuplé szerzője, akit nem akarunk elárulni, elég ha ábrázoljuk. A gimnázisták úgy is megismerik, és talán

szót fogadnak neki, föltéve, hogy olyan bohémek, mint a professzoruk volt, — amíg volt.

Szerencsétlenségére bár pénzes fiu volt, nem lehetett sertés, hagyma, vagy marhakereskedő, hát tanár lett, és pedig mivel nagyon jól értett a muzsikaszóhoz, természetesen matematika professzor lett. Azt mondják, hogy ez nem első, és nem utolsó ballépése, bár Bohémia országában nem igen lehet vele találkozni, amióta bevezett a boldogság révébe.

Most már csak a Dmke-bálon lehet vele találkozni, — talán, — no meg a gimnáziumban, de ott azt mondják nem érdemes, mert nem muzsikál, hanem számol.

A püspök is ember.

Dessewffy Sándor, a néhai csanádi püspök bérmauton volt s valami kis oláh faluba került. Elhivatta a borbélyt, aki halálos remegéssel állított be a főpaphoz. Beszappanozta az arcát, kezébe vette a borotvát, de csak nem fogott a munkájához. A püspök végre is csudálkozva rászólt:

— Édes fiam, végezd hát a dolgotat. Mindjárt kápolna-szentelésre kell mennem.

A borbély térdre roskadt:

— Szentséges atyám — mondotta — nem értem . . . A nagy megtiszteltetés . . . Elfeledtem borotválni.

A püspök ránézett a borbélyra, nem üz-e tréfát vele? Mikor aztán meglátta, hogy tényleg egészen ki van keelve a képe a formájából, fölkel a székéről s kétszer hatalmasan nyakonteremtette.

— Édes fiam! — mondta — most bátran megborotválhatsz. Láthatod olyan vagyok én is, mint te.

A falusi Figarónak erre — meg is jött a bátorsága.

Tombola-malacok.

Az összes makói kávéházakban divatba jöttek a tombola-malacok. A kávéházak példáját követik a korcsmák és depók is. Az Otthontól — a Rákosi-uti csárdáig mindenütt tomboláznak s a tombola egy malac, két malac . . . száz malac. A sok tombola-malacnak azután a marhalevéltár hivatalnokai adják meg az árát, akik nem győzik a passzusírást, úgy hogy most három kíségitő passzusíró alkalmazását kérik a tanácstól.

Az özvegy.

— Ne sirjon nagysád. A könnyek úgy sem ébreszthetik fel a megboldogultat.

— Hiszen éppen azért merek sirni.

A bíró előtt.

Egy notorius tolvaj került a bíró elé. Lopott.

Tárgyalásközben azt mondja neki a bíró:

— Maga szerencsétlen ember, hogyan lehet ötször egymásután pénztárcát lopni.

— Hát istenem — mondja a vádlott — ha négyszer nem volt benne semmi.

Kedves szerkesztő ur.

A feleségem anyja kiabált:

— Ugy-e örülnél, ha száz méterrel a föld alatt volnék?

Én tiltakoztam:

— Ugyan mama! nekem elég volna egy félméter is!

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vízvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát eivállal jutányos áron.

A torta-recept.

A zsúr befejezéseül nagyszerű tortát szolgáltak fel. A házikisasszonytól mindjárt meg is kérdezte egyik barátnője:

— Mond kedvesem, milyen torta ez?

— Angol torta!

— Ugyan nem lennél olyan szives nekem is ideadni a receptjét?

— Dehogyan nem! Ha parancsolod, holnap leirom és elküldöm neked.

— Másnap a kíváncsi tényleg megkapta a következő receptet:

Angol-torta. Két tábla csokoládét lassu tűzön piríts meg. Végy fél kiló lisztet, négy tojás-sárgáját, habard össze s azután — *Léleknel rendelj egy angol tortát!*

Azok a hirdetések.

Mik vannak a Makói Ujságokban.

— Saját tudósítónktól. —

Tévednek azok, akik azt hiszik, hogy a makói lapoknak csak a szövegrovatában, vagyis hogy ugymondjuk: a „szellemi“ részében akad humor. Tévedés, akad a hirdetésekben is csodabogar bőven, majdnem annyi, mint a szellemi részben.

Igaz, hogy a hirdetésekben nem adnak engedélyt senkinek, hogy „hozzászóljon“, — mint *Skorpió* az ujságok harcához — a város rendezés kérdéséhez, föltéve hogy a városi dolgokról szóló „hozzászólása“, az országos politikát nem érinti. *Skorpió* tudná megmondani, hogy kell a város rendezéssel kapcsolatban országos politikáról csevegni, ámbátor tényleg nem lehet tudni, hogy egyik-másik ellenzéki városrendezési szakértő nem úgy vélné a városrendezés nagy problémáját megoldani, hogy aszondaná: — abcug Tisza Pista! Vagy még tovább menve és teljes szakszerűséggel szólva a kérdéshez, azt a tervet „vetné“ föl, hogy egy nagy temetőt csinálnának Makón, amelybe mint igen csinos halottakat, a városrendezés okából e célra előre agyonütött főbb mungókat helyeznék el.

Mennyivel naivabb humor nyilvánul meg a hirdetésekben. Például a következő hirdetésben:

„Boldog újévet kívánok az összes makói és környékbeli hagymatermelő közönségnek. Továbbá felhívom a figyelmét minden hagymatermelő társamnak, hogy saját érdekében senki el ne mulassza, 1914. évi január 1-től március 1-ig bármely időszakban hozzám értekezletre eljönni. Tisztelettel Cseh Péter Makó, Bány-utca 8. u. sz.“

Ezen aztán törheti a fejét minden hagymatermelő társam. Hogy miért kíván kivétel nélkül minden hagymatermelő társának boldog

újévet Cseh Péter, s ha már olyan kedves, hogy boldog újévet kíván, egy füst alatt miért akar minden hagymatermelővel, mindnek külön-külön a saját érdekében egész hosszú két hónapra keresztül értekezni?

Igaz, hogy ezt meglehet tudni, de azért mi mégis csak elmulasztottuk az értekezést, reméljük a hagymatermelő társak nem.

Az itt következő hirdetés meg igen pikánsnak látszik. Azt mondja, hogy:

Egyharmad árért

eladó 1 csinos, teljesen tiszta,

kipróbált

hálószoba butor

keveset használt s féderes matracokkal

Kuceses Imre

ipartelepén. 3567

Na detektivek! Ezt nyomoztátok volna ki! Mi rejlik itt a bokorban, vagyis hogy az ágy alatt. Miért adják el egyharmad árért a „kipróbált“ ágyat, talán csak nem épen a „kipróbáltság“ miatt. A diványt azt ilyenkor ki szokták dobni, — az ágyat úgy látszik — kár kidobni, azt eladják egyharmad árért.

De kérem Kuceses ur, — mi történt Ő vele? Mi történt a hűtlen nővel és mi a házi-baráttal?

Az itt következő hirdetésből meg nagyszerű természetrajzi ismereteket sajátíthatunk el.

Colly Skott hajtó ebek

kicsinyei eladók, ára 10 korona. Nélkülözhetetlen minden állattartó gazdaságban. Hajt a legkisebb szárnyastól, terel és legeltet mindenrendű nyáját a legszűkebb területen is. A gyilkos kant és az emberölő hamis bikát miként teszi ártalmatlanná, megtekinthető

Hinkó János

pogányéri gazdaságában Kiszomboron. 3591

Azt a kutyafaját. Ezek aztán kutyák: a „Colly Skott“-ok. Ezek még a *purgót* is fölöslegessé teszik, mert ezek hajtának mindent, a legkisebb szárnyastól egész talán a leg-

nagyobb elefántig. Talán még rügyeket is hajt, mint az almafa tavasszal.

De ez még semmi. Fölöslegessé teszi a juhászt, a kanászt, a csordást és minden ősfoglalkozásu embert, mert terel és legeltet mindenrendű nyáját. Talán még furulyáz is hozzá, mert az vele jár a nyájterelgetéssel.

Még ennél is nagyszerűbb, hogy a „gyilkos kant és az emberölő hamis bikát“ miként teszi ártalmatlanná. Tyhű, a kutyaságát! Ezt már érdemes megtekinteni még beléptidijjal is — a pogányéri gazdaságban.

És ezek után

**Ha gyomorbajban szenved,
ha émelygés**

**hányási inger,
vagy görcsök**

kinozzák, ha bármiféle **gyomortól származó bajban szenved**, gyorsan és biztosan megszabadul ezen bajoktól, ha a

**Kárpáti-féle Novicum
gyomorcséppet használja.**

— Hát tessék használni. Ellenben ha kedélybeteg, tessék a hirdetéseket olvasni.

**Mennyiségtan a felsőbb
leányiskolában.**

Tanár: Mi több: 4, vagy 6?

F. leány: Attól függ, mennyi idő alatt.

**Szegedi buckai, Kitünő homoki,
Legjobb gyoroki boraim**

megerkeztek, valamint a kitünő minőségű

s ö r ö k

mindig frissen csapolva kaphatók. Vendéglői helyiségeim a mai kornak megfelelően, izlésesen vannak berendezve.

Kitünő konyha!

Tisztán kezelt italok!

Tisztelettel:

Érdeky József vendéglős.

(Barcsay-utca.)

Házhozvitelnél úgy a boroknál, mint a söröknél árkedvezmény.

Városrendezés.

Rég nem volt Makó város képviselőtestülete előtt olyan okos indítvány, mint amiről az ünnepek alatt örömmel értesültünk.

Az alább egész terjedelemben közlendő indítvány egyszerre két irányban árasztja szét áldásos mivoltát; először Makó város rohamos fejlődését megkezdi és nyomban be is fejezi; másodsor az u. n. szentlőrinci birtokosságnak teljesen jogos kívánságát kielégíti.

Kezdjük ez utóbbit, ami talán szülő oka is a városrendezésnek.

Van a Szentlőrincen néhány jó kis embernek u. n. közbirtoka, ide számít Görbe Imrének a holdban művelt birtoka is. Ezeket a szerencsétlen földbirtokosokat az Arad-csanádi vasut a legnagyobb rossz indulattal, tervszerűen elzárja a világtól és sajnál egy pár rongyos milliót a végre, hogy a tisztelt birtokostársak éjjeli-nappal szabadon jár-kálhassanak át a pályaudvaron; sőt a gyorsvonatokat sem állítja meg a talyicska-vonatok keresztezésénél.

Ezek a nagy bajok adhatták az eszmét a következő egészen helyes indítványhoz:

Mondja ki a közgyűlés, hogy az Arad-csanádi vasutak Arad-szegedi vonalát át kell helyezni hosszirányban a Temesvár-budapesti vonal mellé; a volt vasutnak pedig emlékezete is kitörlendő az elmékből; el lévén pedig akképen háritva a szentlőrinciek utjából a legnagyobb akadály, az ujjvárosi templomtól, a belvárosi ó-templomig és innen vissza az összes telkek kisajátítandók, 10 kilométer szélességben, és az így szabaddá váló tér szentlőrinci közutnak nyilvánítandó, amelyen át a közbirtokosok kényelmesen közlekedhetnek s a város rendezésének kérdése is el van intézve.

Quod erat demonstrandum!

Párbeszéd a Koronában.

— Látja ott azt a fiatal embert, nagyon gazdag fiú, de az apja pénzéhez sok vér tapad.

— Lehetetlen?!

— De igen, mert az öreg *mészáros* volt.

VIZKERESZT, VAGY; JAJ, MIT AKARTOK MÉG?

1.

Vizkereszt volt a héten. Szerencsére egyszer esik esztendőben, s ekkor a következő vizvicceket üzték velem:

— Tanulok uszni, — mondja a barátom.

— Most télen, és miért? — Kérem én.

— Azért, hogy ha véletlenül eszedbe jutok, — hát bele ne fulladjak.

2.

(Elválasztott hajat hordok.)

Kérde a barátom:

— Mért van elválasztva a hajad?

— Csak — mondom én.

— Szóval nem tudod?

— Nem én. (Csakugyan nem tudom.)

— Én tudom.

— Mit gondolsz, miért?

— Mert az jelöli meg, hogy meddig nem-uszóknak, meddig uszóknak.

3.

Állok nyugodtan a szoba közepén. A barátom futni kezd körülöttem, mint egy őrült. Csodálkozva nézem, de ő csak fut. Végül megkérdem:

— Mit csinálsz te vadállat?

— Én? — mondja ő — futok a viztorony körül.

4.

Kicsit megvagyok döbbenve. Félrevonulok. Egy nő közeledik, édes mosolylyal. Mellém ül és néz rám, gyönyörű szemekkel. Csak éppen bemutatottak bennünket egymásnak. Megszólal:

— Nem ad a hajából egy szálat?

— Emlékbe? — kérdem boldogan.

— Nem. Gyűjtöm a vizinövényeket.

5.

Haza indulok, elkeseredve. A házigazda az előszobában:

— Lesz ünnepi vacsora nálatok holnap?

— Ünnepe van?

— Persze. Vizkereszt.

— Na hallod. Tudod hogy én zsidó vagyok.

— Na. Nem mint zsidó.

— Hát?

— Mint viztulajdonos.

*

Nos? Mi a fenét akartok még?

Udvarias.

— Papa azt mondta, hogy 3 év előtt nem kelhetünk egybe.

— Szörnyőség! Ilyet...

— Csak ne essél kétségbe! Hiszen elég fiatal vagy még...

— Nem is magamra, hanem reád gondolkolok!

A legujabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmulják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók,** új és használt **vetőgépek, szecskavágók, répavágók, morzsolók,** valamint az összes gazdasági **gépújdonosságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

TUTYI.

Meg vót a jó kis választás, melyen a jó kis Dudit hál' Istennek nem választották mög. Nem kívánom neki azt a jó kis vesződelmet, merhogy eddig még mindön főbiró mögbolondult.

A jó kis Urbanics talán inkább elbirja a főbiróságot — hogy nem fog belegabalyodni. Ha mán a kétféle pártot kibirta, talán csak elbirja az egyféle főbiróságot is. Aszongyák, hogy neki edzettebbek a zidegei.

A jó kis Dezső mög szolgabíró lőtt. No hál' Istennek, ő rá is termött, mert hogy igen jó kis ember, ami mög hiányzik nála, azt majd kipótolja a jó Isten, aki még én rám is gondol.

Csak attul félök, hogy a jó kis Dezső nagyon szigorú lösz, oszt tulkeményen bánik a néppel, pedig a' nem jó, merthogy ő sem szereti a — keménységet.

A jó kis Lajos kegyelmes csinált egy jó viccet, osztán elhitette a jó kis alispánnal, hogy ő akar a főbiró lenni. Ammög elhitte, de a jó kis Henrik is, — mert nem kerül pénzbe.

De am' má szép az alispántul, hogy mingyá át akarta adni a maga hivatalát a kegyelmes urnak. Há'szen én is szívesen cserélnék vele, de ő nem cserél.

A jó kis megyegyülés két embernek szörzött nagy örömet. A mögválasztott főbirónak — mög Skorpiónak, merthogy mögszavalták a patikát. Egy kis szépséghiba volt ugyan a szaválásba, de hát ú azt nem igen bánja, majd beragassza az új patikus egy — szépség-tapasszal.

Kigondúta vóna, hogy a jó kis kegyelmes ur úgy át van hatva a hetedik patika szükségétől. Aszongyák, hogy a Skorpió iránt érzett szeretetből szolt egy jó szót a patikáért. Jó kis embör!

A jó kis püspök el akarja adni a kopáncsi birtokot a városnak — de jó pénzért. Aszongyák, hogy a jó kis püspöknek szüksége van egy kis olyan pénzre — amiről az „asz-

szony“ nem tud. Eladja Kopáncsot, oszt az áráért erdőt vesz, mert muszáj. Hanem azért talán marad belőle egy kis dugacs-pérez, egy kis jó differencia. Jó kis püspök. Csak a Korona sarkát el ne adja . . .

A KANYARÓ.

- Mi van a kanyaróval?
- Köszönöm kérdését, terjed, mint a vízvicc-ár.
- Hány halottja van?
- Öt.
- Bezárták már az iskolát?
- Igen!
- Miért nem előbb?
- Mert a helyes időbeosztás így követelte. Karácsonykor ugyanis kanyaró nélkül is van szünet, — tehát vakációról kellett gondoskodni a görög karácsonyra is.
- Vagy úgy? Már értem.

A szerelem.

— Ah, a szerelem — sóhajt fel a menyasszony — csakugyan tuléli a mézesheteket?

— Én olyan jól gazdálkodtam — válaszol a vőlegény, — hogy még a válásom után is maradt belőle!

TREHÁN.

[NEM REKLÁM.]

A válóperek fiskálisa.

Speciálista
a házasságtörésekben.

ASSZONYOK,
kik válni akarnak, bizalommal forduljanak hozzá!

Váló-ok hiánya nem akadály, mert okot ha nem talál, — csinál.

SIKER BIZTOSÍTVÁ!

Gyors elintézés.

Pontos kiszolgálás.

Jutányos árak.

Értekezni lehet egész nap és egész éjjel.

Cigányverseny Makón.

Kiket illet a Lonovics Lóvé?

Mostanában kerül kiosztás alá a boldogult Lonovics Lászlónak a cigányzenészek részére hagyományozott s a városi hatóság által kezelt 10000 koronás alapítványának kamatai. Az odaitélés végett, nehogy ismét sérelem esék, meghallgattuk az *illetékes* egyének véleményét, mely a következőkép alakult.

Purcsi: Kit illetve mást, mint a vezetésem alatti első zenekart, hát kérlek, méltóztatol tudni, hogy a boldogult nagyságos ur még a testamentum csinálásakor az én bandámnak, a klasszikusnak delta ezt a lóvét, amire a prostrók ott a városházánál annyira rábéséltak. Hát te uri ember vagy, mond meg kérlek, nem így van? Szabad ezt a lóvét valami tapasztó maiacbandának odaitélni? Olyan nincs a sifonérba. Sok sukár manus ismerősöm van nekem az urak közt — pertu barátom az egész megyeháza, — tudod te kérlek — nem hagnak engem. Kérlek, én nem muzsikus, ennél több, tanár vagyok, akarom mondani, mint a Goldner, ismered kérlek. Engem a gádzsók ki nem figuráznak, felmegyek Tónival, a Pukával a kuriáig, ott vakéram el, ki a Purcsi Makón. Érted?

Kolompár Béla: Mán kéröm a tekintetös urat, olyan Devla na szinyél az égbe, hogy a lóvét más kapja, mint az én bandám. Én itt Makón születtem s itt dikhéltam meg a napot, itt potyénéljuk a sok jó adót, amiért a multkor is a párnát akarta a végrehajtó elcsórélni. Ismernek engem a városházánál, dzsanélják ki vagyok. Mink nem vagyunk gyütt-mönt cigányok, mint a másik embörék, hisz ezöket igazság szerint kellene innen zsuppolni Csabára, mög ahunna ide dzsaltak. Valamennyi mind Csabáról mezitláb fektolt ide, a sok töt cigány . . .

Különben a napokba lösz egy alkalom, én basavélok ott egész este, azok majd még vakéramják neköm idejében, kinek lött testálva a lóvé, addig hadd lögyön abeszté — báreszté — a Purcsi, hogy a didaré avéljon a mejje bimbójára.

Buczuri Pista: Dikhesz? allösz mán sukár! ha mindig a belső uri rumok, a biboldó mög a rajésávók hangászainak csuvélának azt a kis lácsó lóvét, amire a bandám két hét óta hordja a hájéljni valói Márkusztul,

a honvédi bogyalótól. Vakuljak meg ha jobban nem kultiváljuk a basavélást akar mejik kótás cigánynál, de a sömme, dzsaljon el ü is — a rosz seb hájélja le a testyit — tapasztani, mög vájugot vetni s majd akkor dikheljük mög, ki birja jobban a basavélást.

Ha mögént üket kamélják odabent — elavélunk a tötthelyre s Dr. Káromnyeldel Palkóval apellálunk.

Tanácsosok: Egy szó mint száz, azé lesz a pénz, aki a mi nótánkat huzza. (Kezd el csak Béla. Danolják: Csinom Palkó, Csinom Jankó stb.)

Főszámvevő: Nem tudjuk, mennyi a kamat összege, addig nyugodt lelkiismerettel véleményem nem mondhatok. Kérem az egész dolgot nekem kiadni, nálam legközelebb egy kis alkalom lesz — amiért külön családi pótlékra számítok — s akkor néhány társammal meg is hallgathatjuk a cigányokat, melyik érdemes a kitüntetésre. Mifelénk igaz, a Buczuri bandája jár — de mindegy.

A tanács így határozott.

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tükörcél ekék

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-utánzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator mütrágya és magvető gépek, Johnston-félc kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Másnap már kora reggel felszökött a városházára a köztársaság lobogója. Gyönyörű volt az új városháza: hatalmas vakablakkal és a fronton egy óriási festett órával. A képviselőtestület ugyanis néhány heti vita után festett órát rendelt Genfből, mert mint Kis b. Nagy m. János okosan konstatározta, ez el nem romlik soha. Az óra felett egy óriási hagyma terpeszkedett, melynek husos leveleiből Kiss Pál elégedetlen arca savanyított elő. Baloldalt gyönyörű mént fékezett egy izmos makai legény. Ez symbolizálta a makói tájfajtásokat. A hatalmas állaton nemi mineműsége impozánsan ki volt domborítva. Valószínűleg ez is symbolizált valamit. Talán a törvényszéket vagy a katonaságot Makónak...

... Rendkívüli városi közgyűlés volt. Az ügy, amely a pokrócra került, igen égető volt. A Maros (a folyó) ugyanis újra megbolondult, elöntötte az egész árteret. Szugoly, Szent Lőrinc és Goszpodí mind víz alatt állottak. Szugolyban már az öreg csősz is belefutott a rohanó árba. Szentlőrincen négyen találták szörnyű halálukat a hullámsírba. Sőt a víz már Gera főjegyző pincéjét is inficizta és komoly veszedelemnek tette ki a jól ismert és közszeretettben álló hordókat. A veszély tehát nagy volt. Próbálkozott ugyan a város nyúl-, számár- és marhagátakkal, sőt a város urai reggelig mulattak az Otthonba az utász tisztekkel és Gorcsa többiben lepertuzott a mentési munkátatót vezető hadnaggyal; a víz még sem akart határt ismerni. Nem volt mit tenni, mint hozzányulni a legradikálisabb és a szó szoros értelmében a legutolsó eszközhöz: — összehívni a rendkívüli közgyűlést. A polgármester habozott ugyan eleinte és egy sajátkezűleg emelt nyulgáttal akarta a várost megmenteni, de az egyre dagadó ár nem respektálta a tekintélyt sem. (Kapott is egy csomó fegyelmet.)

Ilyen körülmények után elgondolható, hogy a város bölcsei a legnagyobb izgatottságban gyűltek össze. Ünnepeles lármában nyitotta meg a polgármester a rendkívüli gyűlést. Remegő hangon számolt be az ár újabb rombolásairól és sürgős intézkedés azonnali életbeléptetését szorgalmazta.

Uraim — szólott könnyes megindulással — én a magam hatáskörébe már mindent elkövettem. Felírtam, ha nem is Ő felségéhez, de a Maros felső forrásaihoz. De semmi válasz. Átírtam az egyes egyházak lelkészeihez, hogy nyilvánosan könyörögjenek: vegye el az Ur már rólunk ez óriási elemi csapást, de semmi eredmény. Rákossyt hétszer, Pekano-vitsot hetvenhétszer függesztettem fel, sőt a közjőért még amaz áldozattól sem riadnék vissza, hogy önmagamat is felfüggeszsem, de

mikor minden hiába!... (Sirni kezd, Mágori bíró vele sir és mert a sirás ragadós, néhány perc múlva az egész gyűlés — sir. A gyűlést fel kell függeszteni öt perc múlva mindenki kisírja magát és kifújja az — orrát.)

Uraim! — folytatja a polgárok mestere — itt már minden perc késés óriási károkat jelenthet. De a kapkodással — Isten tudja — talán még csak rosszabbítanók a helyzetet. Ne veszítsük el kérem a fejünket. Ugy-e bár önöknek uraim helyén van a fejök? (Mindenkinek fejéhez kap és örömmel konstatálja, hogy kinek-kinek a feje a saját nyakán van.)

Eme rendkívüli nehéz időkből a nyugodtság lesz a siker biztosítéka, azért én azt indítványozom: küldjön ki a képviselőtestület a saját kebeléből egy bizottságot, (óriási „éljen” és „elfogadjuk”) amely bizottság állapítsa meg, hogy tényleg kiöntött-e a Maros vize és azok az emberek, akiknek hullájuk a felszínen lebegnek, valóban befutottak-e, vagy csak gonosz tréfát üznek a hatósággal? A bizottság jelentése alapján azután ismét sürgősen újabb intézkedést fogok életbeléptetni még e század derekán. Kérem azért Önöket: jelöljék ki e vizáradás megállapító és vizbefutak felületes halálokát revideáló bizottság tagjait... (A polgármester leül, hirtelen felugrik Lábfeőy István): Tisztelt képviselőtestület! Csak hátrább a kutyákkal, akarom mondani agarakkal. A sietéssel elinformáljuk a dolgok intézkedési mivoltjának a velejét. Ilyen szaporával ne blombirozzuk magunkat. Jó, jó, hát köll is az a bizottmányi kiküldés, de tiltakozom, hogy abban csak egy mungó is legyen. És miután nem tudjuk, hogy ki vemhes, ki meg más; én indítványozom, hogy előbb küldjünk ki egy kiküldeményt, aki eligazítaná, hogy közülünk ki mungó, ki meg ellenzék!.. (Óriási éljen! Kiküldenek egy szimatoló-bizottságot.)

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Koleragyanus vasutas. Nem közölhető.

Fő az egészség!

A dohányzóknak pedig arra különösen vigyázniok kellene, mert a rossz cigarettapapiros az egészségre rendkívül ártalmas. Az a dohányzó, ki egészségére vigyáz,

Marchand cigarettahüvelyt

használ, mely az egészségre ártalmas anyagoktól mentes. Kapható a főraktárban:

Kovács Antal főtéri papirkereskedésében.